

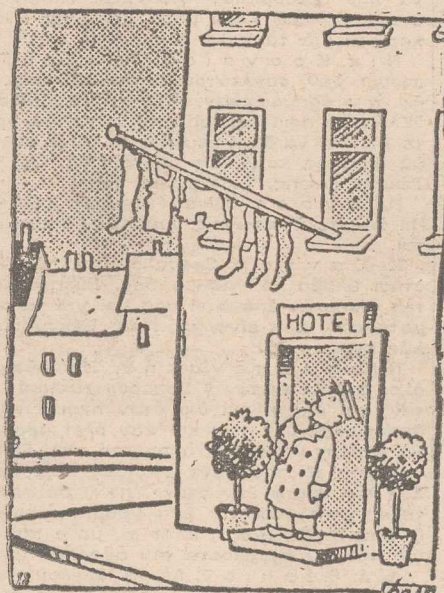
ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Δικαιολογία

—Το ραδιόφωνο του αυτόκινήτου εφώ-
ναζε τόσο δυνατά, ώστε δεν άκουα τί-
ποτε από όσα μου έλεγε. Και σάν ελά-
κας εξακολουθούσα να του λέω ναί με
το κεφάλι.

Εφευρετικότητα

Ό ξενοδόχος: Τώρα καταλά-
βαινω γιατί επέμενε να της δώσουμε το
δωμάτιο με το κοντάρι της σημαίας.

Συλλυπητήρια

—Τί είπες, όταν του έδειξες τη φωτο-
γραφία μου;
—Τίποτε. Μου έσφιξε θερμά το χέρι.

Προσευχή άντρίου

—Σε παρακαλώ, Θεέ μου, στείλε μου
ένα καλόν ιεραπόστολο, παχύ και τρυ-
φερό σάν εκείνον που με θάψτηκε.

Βασίλισσα καλλονής

Η όμορφη Πέγγυ Νόρθον, η όμορφη ανάκνηρη βασίλισσα του σέξ - άππλ
είς την Φλωρίδα, προσελήφθη από μεγάλην κινηματογραφικήν Έταιρείαν
του Χόλλυγουντ.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

Άρχίζει εις τόν «ΕΣΠΕΡΟΝ» ή δημοσίευσις του νέου
υπερόχου μυθιστορήματός μας

ΧΟΡΑ-ΙΣΕ-ΝΑΧ

(Τό Λουλουδι που υιλεί)

Ευγένεια Αωποδυτών

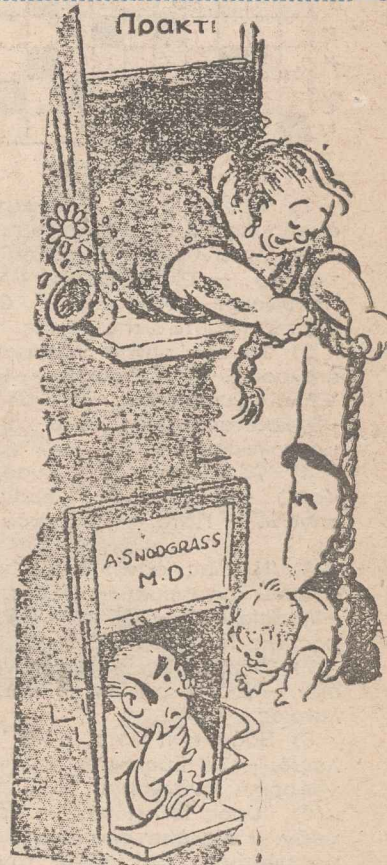
—Έχετε τύχη που συνέταξιός μου είνε πρώην ποστίδης μεγάλου ξενο-
δοχείου!

Προσαρμογή

Ό ναυαγός: Έχω μία ιδέα. Θα
με παντρευθής και ό Τζών θα παντρευ-
θής την πρώτη κόρη μας

Πρακτι

—Πώς βρίσκετε τό μέμπη σημερα
γιατρέ μου;

Τής εποχής

Σχέδιον κλειδαριάς για τους αναγνώ-
στας τών σελίδων τών παιγνιδιών.

Άπειλη

—Πριν σε δασπίσω, Άνανία - Κλεό-
δουλε, έχεις να προσθέσης τίποτε πρὸς
υπεράσπισή σου;

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 5 ΜΑΪΟΥ 1937 — ΕΤΟΣ Α' — Άριθμός φύλλου 28 — ΔΡΑΧΜΑΙ 2

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΜΕΤΕΤΑ-
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1.100.000
ΗΜΕΡΟΜ. 16.5.37
ΑΡΙΘ. 38404

Π
Ε66

Ἡ Ζωὴ τοῦ Πέπρου

Σκόρπιες μολυβιές

ΤΗ ΝΥΚΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τοῦ κ. Μ. Ἀρκαδικοῦ

“Οχι! Τὸ βράδυ αὐτὸ ὁ φίλος μου ὁ Νίκος Ρίμης, δὲν μποροῦσε νὰ γράφῃ. Εἶνε ἀρξάει δέκα φορὲς καὶ δέκα φορὲς εἶπε περὶ τὸ χειρόγραφο... Τ’ ἀπαντᾷ ταιγάρη δὲν τὸν βο-
πῆσαν... Εἶπε χάσει τὴν ἐμπνευσι... Μήτε οἱ καφεδες, ποὺ τοῦ εἶχαν σερβίρῃ, καλοπιαμένοι-γνήσιο μίγμα Μόκκα-Τσανερίο-μήτε αὐτοὶ δὲν μποροῦσαν, σὺν ἄλλοτε, νὰ τὸν κάμουν νὰ συγκεντρωθῇ...
Σκωθῆκε, ἀνοίξῃ τὸ παράθυρο κ’ ἕνας μυρμιμένος ἀέρας ἔφερε ὡς τὸ κομψὸ γραφεῖο τοῦ σπιτιοῦ του, τίς μυρουδιές τῶν ἀνθιμῶν ὡσπεριοειδῶν, ποὺ γίγμιζαν τὸν κήπον του. Ἀ-
νέπνευσε βαθεῖα, πολὺ βαθεῖα σὺν ἑνὰς κατάδικος, ποὺ ζά-
φνου βρισκεται ἐξῆς ἀπὸ τὸ κελλί του...
— Θάνα περσομένη ἡ ὥρα, κεφέθηκε...
— Ἐντεκα!

Καὶ τὴν ἴδια ὥρα οἱ καμπάνες ἀρχισαν νὰ κτυποῦν. Ὁ ἀντί-
αλλος τὴν ἔφτασε ἕως ἐκεῖ ἐξῶ, στὴ μακρινὴ βίλλα, ὅχι σὺν
κορμίσουν ἀγγελία. Στὴν ψυχὴ τοῦ τίς ἐνωίθε σὺν κατὶ τὸ
πένθιμο.

✦✦✦

Χτύπησε τὸ κουδούνι, ἀνοίξε ἀκόμη τὸ ἀπέναντι παρά-
θυρο, κ’ ἐκάθισεν στὸν πέτινον καναπέ.
Ὁ καμαριέρης κτύπησε τὴν πόρτα κ’ ἀνοίξε προσεκτικὰ.
Στάθηκε ἰσὺς μὲ μιά ὀλίγη ἀταραξία τοῦ ἐξυριμένου μού-
τρο του.

Δὲν τὸν κατάλαβε... Κ’ αὐτὸς ἀναγκάστηκε νὰ μετακινη-
θῇ λίγα, γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ νὰ νοιώσῃ τὴν παρουσία του.

Τότε τὸν εἶδε, μὰ σὺν νὰ μὴ θυμῶνται πῶς τὸν εἶχε κα-
λέσει πρὸ μῆς στιγμῆς. Ὅμως προσέβλεπε νὰ φανῇ πῶς δὲν
συμβείβαινε τέτοιο πρᾶγμα καὶ τοῦ εἶπε:

— Γιάννη, μπορεῖς νὰ πᾶς στὴν ἐκκλησία...
— Καὶ ὁ κύριος:—
— Ἐγώ... δὲν εἰς χρειαζομαι...

Ὁ ὑπέρτερος, ποὺ ἴπταν κοντὰ τὸ χρόνια, ποὺ τὸν ἀγα-
πῶσεν σὺν παίδι του, καὶ ποὺ καταλάβαινε πῶς ὁ Νίκος Ρίμης
ὑπέφερε, ἀπάντησε σταθερὰ:

— Εὐχαριστοῦ, κύριε... Ἀλλὰ δὲν θὰ φύγω... Σὰς εὐχαριστοῦ
πολύ.

— Καὶ γιατί; ῥώπως καὶ ἡ φωνὴ του ἴπταν τραχιά.
— Γιατί δὲν μπορῶ νὰ φύγω ἀπὸ τὸ σπιτί ἡ δραυὰ ποὺ
εἶνε.

Αὐτὸ τὸν συγκίνησε τὸν Ρίμη. Ἡ ὀργὴ του σκεπάστηκε
ἀπὸ τὴν συνήθειαν καλωσύνη του.

— Κάμε ὅ, τι θέλεις, εἶπε... Ἐγὼ θὰ βῶ ἐξῶ... Κ’ ἂν ἐπεί-
αυς νὰ μείνῃς γιὰ μένα, βλῆσεις πῶς δὲν θὰ σὲ χρειασθῶ...

— Εὐχαριστοῦ, κύριε... Εἶσθε πολὺ καλός... Ἀλλὰ κάποιος
πρέπει νὰ μείνῃ σὸ σπιτί... Ἐκεῖ φύγει-ὅπως διατάζε-ἄλλο
τὸ προσωπικό.

— Καὶ φοβάσαι μὴ μὰς κλέψουν; Τί νὰ πάρουν, καῦμένε;...
Τὰ βίβλια ἡ τοὺς πινάκες;

Ὁ καμαριέρης τὸν κῦταξε βαθεῖα. Μιά λυπητὴ ζωγραφίζο-
ταν σὸ πρόσωπό του.

— Ἐκουν νὰ πάρουν πολλά, ἂν βροῦν τὴν εὐκαιρία, κύ-
ριε... Ἀλλὰ δὲν τ’ ὀρεκται γι’ αὐτό...

— Κάμε ὅμως θέλεις τέλος πάντων... Ἐγὼ δὲν σὲ θέλω πιά.
Ὁ Γιάννης στράφηκε, ἀνοίξε τὴν πόρτα σιγανὰ, τὴν ζανὰ-
κλεισε ἀθόρυβα κ’ ὁ Νίκος Ρίμης ἔμεινε μόνος.

Ἀπὸ μακριὰ ἀκούονταν ἀκόμη οἱ καμπάνες ποὺ κτυποῦ-
σαν κ’ ἀπὸ τ’ ἀνοικτὰ παράθυρα ἔμπαιναν οἱ μυρουδιές τῶν
λεμονιῶν.

Κεῖν τὴν στιγμὴν ὤρμησε τὸ πλῆθος οἰ.

Ὁ συγγραφέας-γιατὶ ὁ Νίκος Ρίμης ἴπταν ἐξῆς ἀπὸ τοὺς
ἐπισημομένους ἀνδρώπων τῶν γυναικῶν, μ’ ἐπιτυχία μεγάλη
στὴ ζωὴ του, κ’ εἶπε τὴν τύχη νᾶνε καὶ πλοῦσιος ἀπὸ τὴν με-
γάλη κληρονομία ποὺ βρῆκε-δυσωρεστικῶς... Μὰ τὸ μὴνχα-
νιμα δὲν ἔπαιε κ’ ἀναγκάστηκε νὰ σιωπῇ.

Πῆρε τὸ ἀκουστικό κ’ εἶπε ἕνα ἔμπροσ. Ἄκουσε κ’ ἀ-
πάντησε:

— Οχι... δὲν θὰ μπορέσω δυστυχῶς καὶ λυποῦμαι πολὺ.
Γέλοια ἀκούσθηκαν νὰ φέωνον διὰ μέσου τοῦ οὐρματος.

Ἐπὶ γὰρ ἡ φωνὴ ἀκούστικη παύσασα...
— Πάλι βρῆκασι ὅλη ἀπομύνησι...
— Καὶ κατάδικος... ἀπάντησεν ὁ Νίκος.

— Αὐτοκατάδικος θέλεις νὰ πῇς, ἀκούστικη.
— Πάρτο ὅπως θέλεις, Τζοβάννα... Εἶμαι αὐτοκατάδικος, μέ-
σα σ’ ἕνα χρυσὸ κλουβί. Ἐνας τρελλὸς μέσα σ’ ἕνα ψυχια-
τρεῖο δικό του, ποὺ ζητᾷ νὰ πᾶσὶ τὸ χρυσόνειρο, π’ ὅλο
τοῦ φωνεῖ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια...

Ἡ γυναίκα φωνὴ δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Ὑστερὰ ἀκού-
στικη σὺν ὁ λυγρὸ:

— Κ’ ὁ ὅμως σ’ ἀγαπᾷ, Νίκο...
— Μ’ ἀγαπᾷ;... Μήπως κ’ ἐγὼ δὲν σ’ ἀγαπᾷ, Τζοβάννα...
Μ’ αὐτὸ-συχώρησε μὲ-μὲ κορυφάζει. Αὐτὸ ἀκριβὸς εἶνε ποὺ
μὲ κάνει νὰ ὑποφέρω...

— Νίκο...
— Κ’ ἀκούστικη νὰ φωνῇ ὡς ἐκεῖ ἕνα κλάμμα.

— Καίμηνι, Τζοβάννα... Ἀλήθεια δὲν με καταλαβαίνεις...
Δὲν μπορεῖς νὰ με καταλάβῃς... Δὲν εἶνε δυνατό νὰ με κα-
ταλάβῃς... Ἐμπλέξῃς μ’ ἕνα τρελὸν, ποὺ κινεῖται μὴ χιμαρὰ...

Ποῦ εἰς κανὲν νὰ πονῇ καὶ λυποῖται γι’ αὐτὸ ἀληθινά... Ἐξέλασε
με, Τζοβάννα... Ἐγὼ θὰ σ’ ἀγαπᾷ τὸ ἴδιο-στ’ ἐρκεῖται-ὅπως
καὶ πᾶς. Καὶ γιὰ σένα θὰ εἶνε τὸ ἴδιο...Μοῦ φαίνεται πῶς κ’
εἶσι δὲν θὰ χάσῃς τίποτε... Μὰ τίποτε ἀπολύτως... Μ’ ἀγαπᾷς
κ’ ἐγὼ σ’ ἀγαπᾷ... Μὰ σὺ μ’ ἀγαπᾷς μὲ τὸν τρόπο σου κ’ ἐγὼ
μὲ τὸν δικό μου. Ἐοῦ μὲ θέλεις σκόδα σου κ’ ἐγὼ σὲ θέλω
σὺν ἕνα λουλούδι μυρμιμένο, ποὺ μὰς δίνει περσοτικὰ μὴ με-
θυστικὴ ἥδονα! ἂν μὴ αὐτὰ ζωῇ, ποὺ μὰς καθεῖσθαι τὸ κου-
ρομένο πέτινο μὰς... σὺν κατὶ ποὺ ἀλαφρώγει τὴ ζωὴ. Καὶ σὺ
τὴν κῆνεις βαρεῖα, ἀδυσχερῇ, ἀπὸ τὴ ζωὴ Τζοβάννα. Εἶσαι...
εἶσαι... ἀλήθεια ἔρεσις μὲ τί σὲ παρομοιάζω; Μ’ ἕνα θρησκο-
μαστὴ ποὺ βλεῖ νὰ δοῦσθαι μὴ τίπτε. Αὐτὸς κροτάει διὰ
κοιτοκίον, ἐξῆς ἀπὸ τὸ κλουβί στέκουν δέκα ὑπλομένοι καὶ τὸ
ἄγριο ζέρεσι τὴ δύναμίν του, μὰ σιόδανεται πῶς δὲν τὴν μετοκεῖ...

Η ΣΥΝΕΧΙΑ ΣΤΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΤΗΛΗΝ

Ὁ «ΕΣΠΕΡΟΣ»

εὐχεται εἰς τοὺς ἀνα-
νύστας τοῦ

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Χρονονράφημα

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Τίμιο παινιδί

Ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια τὸ τοσούγκρισμα
τῶν κόκκινων αὐγῶν ἀποτελοῦσε ἕνα εἶ-
δος μικροεπιχειρήσεως. Πολλοὶ ἀνεργοὶ
—ὕψιγχαν πάντα— ἐβγαζαν τὰ παρχα-
λινὰ τῶν ἐξόδων.

Εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς ἦτο σημεινὸν τὸ
στρατηγεῖον. Ὁ πρὸ τῆς ἀγορᾶς ἄλλος
ἦτο ἄλλος πολεμικὸν ἐπιχειρήσεως.

Συγκεντρωνόμενοι κατὰ δεκάδας οἱ
ἐθνομιστοὶ. Γνωστοὶ καὶ ἀγνωστοὶ ἐ-
τοσούγκρισαν αὐτὰ. Ὁ θραῦνὸν τὸ αὐτὸ
τοῦ ἄλλου ἐνίκω. Τὸ σταζόμενον αὐτὸ
μετεβιβάσθη εἰς τὸν νικητὴν.

Ἐννοεῖται καὶ δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ
σταζῇ αὐτὰς εἰς τὸ ἀπειρον διότι οἱ ἀ-
γνώσκοντες ἦσαν κοχύλιοι.

—Θὰ εἶνε ἀπὸ φραγκοκόττα, ἐφώνα-
ζαν.

Γνήσιο κοττίσιο.

Δὲν μποροῦσαν ὅμως ἕνα γνήσιο κοτ-
τίσιο αὐτὸ, νὰ σπαζῇ δέκα κ’ δεκαπέντε
στὴν σειρὰ αὐτὰ, χωρὶς νὰ θρασυθῇ καὶ
αὐτὸ. Ὁ ἐπιμένον ἐπομένως εἰς τὸ κοτ-
τίσιο αὐτὸ, ἂν ἐπέμενε, ὑπῆρχε κίνδυ-
νος νὰ φάῃ ἐξόλο. Τὸ κύνθι ἐπρεπε νὰ
σπαζῇ ὁπωσδήποτε ἡ ν’ ἀνταλλαγῇ μὲ
ἄλλο.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὑπῆρχαν κοττίσια
αὐτὰ μὲ ἐξαιρετικὴν ἀνοτήν. Αὐτὰ τὰ
ἐβιάζοντο οἱ αὐτοπαῖδες καὶ τὰ ἐβίωναν
στοὺς φίλους τῶν, ποὺ ἴσαν καὶ ἕνα εἶ-
δος συνεταίρου. Ὁ ἐφοδιζόμενος μὲ ἕ-
να τέτοιο αὐτὸ ἔκανε θραῦσι. Οἱ ἡττώ-
μενοι ἀγόρασαν ἄλλα καὶ ἄλλα αὐτὰ
ἀπὸ τὸν ὑπαίθυνον αὐτοπαῖδα καὶ τὰ κέρ-
δη κατέβην ἐμοιράζοντο.

Σήμερα τὸ παινιδί αὐτὸ, ποὺ ἦτο ἐπὶ
ἐκείνῃ ἐπιχειρήσει, ἔχει πολὺ περιο-
ρισθῇ. Τὸ ἐθίμο αὐτὸ κινεῖται νὰ ἐξα-
φανισθῇ. Ρωτήσαμε σχετικῶς ἕνα πα-
λὸ αὐτοπαῖδα. Τί ἔγινε τὸ ἐθίμο κ’ αὐτὸς
μὲς μὰς ἀπάντησε:

—Τώρα δὲν φέρνομε αὐτὰ τῆς Βουλ-
γαρίας καὶ δὲν συμφέρει τὸ παινιδί.

—Πῶς αὐτό;

—Νὰ στοὺς ἀγνωστούς μὰς δίνουμε αὐ-
τὰ τῆς Βουλγαρίας, ποὺ εἶνε ψιλοφλου-
δα καὶ στοὺς δικούς μὰς γνῶσι, ποὺ εἶνε
χοινοφλοῦδα. Τώρα δὲν χωρεῖ κα-
τεργαρία καὶ παινιδί τίμιο, εἶνε σα-
χλαμάρα, μὲ τὸ συμπέθειο.

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸ τὸ παλιὸς αὐ-
τοπαῖς ἐδικαιολογεῖται ἡ ἐξήγησις πῶς
ἐξαφανίστηκε τὸ ἐθίμο.

Κ.

Ρ’Ο ΤΕΤΑΡΙΗΣ

ΕΙ’ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

Τὸ φύλλο αὐτὸ τοῦ «Ἐσπεροῦ» ὅπως
καὶ τὸ προηγούμενον, ἀφιερώθηκε κατὰ
τὸ πλεῖστον εἰς μεγάλους ἐορτές ποὺ πέ-
ρσαν. Καὶ ἐδῶσε καὶ ὡς ὕλην καὶ ὡς
ἐκονογράφησι, ὅτι ἐνομιάζει, ὅτι ἦτο
καλύτερο. Δὲν παρελείπαμε θέσεαι τὰ
γνώστα ἀνόμενα, ἀφοῦ αὐτὸ εἶνε ἐθίμο.
Ἄλλ’ ἐνεφάνισαν καὶ νέους λογα-
γίους ἀπὸ ἐκείνων ποὺ τὸ μέλλον τοὺς
προσμεῖδι.

Καὶ εἰμῶρα εὐτυχῆς, γιὰτὶ
οἱ νέοις συγγραφεῖς, εἶνε δημιουργή-
ματα τῆς Σχολῆς μὰς.

✦✦✦

Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Κουτίκα γιὰ τὴν ἱ-
δρουν τοῦ κινηματογράφου Στοιτίου,
δὲν καταρτίσθη νὰ δημοσιευθῇ σ’ αὐτὸ
τὸ φύλλο, λόγω τῆς πασχαλινῆς ὕ-
λης. Στὸ ἄλλο φύλλο μὰς ὅμως θὰ δη-
μοσιευθῇ, κατὰ μὲ τῆς φωτογραφίας τῶν
νέων ἀστέρων.

✦✦✦

ΚΑΙ εἰς τὸ ἄλλο φύλλο, ὅπως καὶ τα-
κτικὰ θὰ συνεχισθῇ ἡ δημοσιεύσις τῶν
εὐρακισθέντων καὶ ἐπαινεθέντων διηγη-
μάτων καὶ ποιημάτων. Ὅσοι δὲν ἐπεί-
σαν ἀκόμη τὴν φωτογραφίαν τῶν, ἐκ τῶν
εὐρακισθέντων καὶ ἐπαινεθέντων, νὰ τὴν
στελῶν μὲ τὴν ἐκδοτὴν ἐπεσθῶν τῶν
εἰς τὰ τοὺς ἀποστέλλομε τοὺς ὅρους τῆς
ἐκδόσεως τῶν θ. καὶ ε. ἔργων τῶν.

Ἱστορίες τῆς Λαμπρῆς

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΚΥΡ-ΘΑΝΑΣΗ

Τοῦ κ. Παύλου Νιρβάνας

Καθὼς γυρίζω ἀπὸ τὴν τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως μὲ τὸ
γείτονά μου τὸν κύρ θανάση καὶ τὴν οικογένειάν του, οἱ γυ-
ναῖκες ἐπὶ γαῖαν μὲ τὴν λαμπρὰ ἀνομιέναν, σὺν
ἑστιάδῃς ποὺ φύλαγαν ἀσθυστο τὸ «ἱερὸ φῶς» κ’ ἐμεῖς
ἐρχόμεστε ἀπὸ πῶς μὲ τὴν λαμπρὰ ἀσθυστο, παριστάνον-
τας τὴν μωρὴν παρθέναν τῆς παραβολῆς, δὲν μπόρεσα παρὰ
νὰ μακαρίσω τὸν καλὸ μου γείτονα μὲ τὴν οικογενειακὴν τοῦ
εὐτυχίαν.

—Εὐτυχιώμενος ἀνθρώπος εἶσαι, κύρ θανάση, νὰ γιορτά-
ζῃς τέτοια μέρα ὅπως θέλεις ὁ θεός.

—Δὲν εἶμαι μόνον εὐτυχιώμενος... μοῦ εἶπε, δοξάζοντας
τὸ θεό. Εἶμαι καὶ περὶφανερός.

—Περὶφανερός; γιατί;

—Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἦταν ἐντελὴς ἀπροσδόκητη.

—Διότι συνετέλεσα κ’ ἐγὼ τὸ κατὰ δύναμιν στὴν ἀνά-
στασι τοῦ Κυρίου.

—Συνετέλεσες; Πῶς συνετέλεσες, κύρ θανάση;

—Ἄκουσε, παιδί μου... μοῦ εἶπε. Τὰ ν’ ἀνασπῇ ὁ Κύ-
ριος χρειάζονται διάφορα πράγματα. Αὐτὸ τὸ ἥθερα, ποτὲ ὁ Κύ-
ριος δὲν φανταζόμουν πῶς χρειάζονται τόσο πολλά. Τὸ ἔμα-
θα κ’ ἐγὼ ἀπὸ τὴν γυναῖκα μου, ποὺ εἶνε πάντα ὅπως θέλει
οἱ γυναῖκες, καλύτερα πληροφορημένη σ’ αὐτὰ τὰ ζητήματα.

ἤθερα δηλαδὴ ὅτι γιὰ ν’ ἀνασπῇ ὁ Κύριος χρειάζονται τὰ
ἐξῆς ἀπαραίτητα: Ὁ πασχαλινὸς ἄμνος, τὰ κόκκινα αὐγά καὶ
οἱ λαμπροκουλούρες. Στὸ κυρίῳ μου τοῦλάχιστο ὅταν ἦσαν
παιδί, σὸ σπιτί τοῦ πατέρα μου, μὲ τὰ τρία αὐτὰ ἀνασταίναμε
τακτικὰ τὸ Χριστὸν μὰς. Καὶ ποτὲ δὲν πέρασε χρονία χωρὶς ν’
ἀνασπῇ ὁ Κύριος. Ἀπὸ τότε ὅμως, ποὺ παντρεψίκα στὴν
Ἀθῆνα, ἔμαθα ὅτι αὐτὰ δὲν ἀρκούν.

—Χρειάζονται λοιπὸν κ’ ἄλλα, κύρ θανάση;

—Πολλά, παιδί μου. Ἄκουσε τὰ νὰ τὰ ξέρῃς καὶ σὺ, σὺν
ἀποκτήσῃς μὲ τὸ καλὸν οἰκονομία, μήπως καὶ τυχὸν γίνῃς
ἀφορμὴ καμμιὰ φορὰ καὶ δὲν ἀνασπῇ ὁ Κύριος.

Καὶ ὁ κύρ θανάσης μοῦ ἀράδισε ὁλόκληρον κατάλογο γυ-
ναικεῖων εἰδῶν, ἀπὸ φορέματα, ἀσπρόρουχα, κάλτσες, παπού-
τσια, καπέλλα, ὁμπρελλῆς, τσαντάκια καὶ ἄλλα ἀπαραίτητα γιὰ
νὰ συντελεσθῇ τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως.

—Φαντάσαι, λοιπὸν, κύρ θανάση, ὅτι χωρὶς ἅλα αὐτὰ
δὲν μπορεῖ νὰ ἀνασπῇ ἐκ νεκρῶν ὁ Κύριος; τὸν ῥώπος.

—Δὲν τὸ φαντάζομαι... μοῦ εἶπε ὁ καλὸς ἀνθρώπος. Μοῦ
τὸ ἐβεβαίωσε ἡ γυναῖκα μου. Ὅταν τίς εἶνε μὲ τρόπο εἰς
τὰ μέσα δὲν ὑπάρχουν γιὰ ἄλην αὐτὴ τὴν προετοιμασία τῆς
Ἀναστάσεως καὶ ὅτι θὰ μπορούσαμε ἴσως νὰ παραλείψουμε
μερικὰ χωρὶς νὰ μὰς παρεξηγήσῃ ὁ Χριστὸς μὰς, μοῦ τὸ εἶπε
καθαρά: «Πῶς θὰ τὸν ἀναστήσουμε λοιπὸν;»—Δὲν μποροῦν
τοῦλάχιστο νὰ λείψουν, τὴν ῥώπος, τὰ ρούχα καὶ τὰ παπού-
τσια τῆς ὑπηρετήσεως. Τῆς τὰ κάνουμε ἀντάναρ. Ἀδυνα-
τοῦ ὑποχωρήσῃ. Ἢ καὶ πᾶς θ’ ἀνασπῇ τὸ καῦμένο τὸ κορίτσι;»
μοῦ εἶπε. «Ἐκτός ἂν θέλῃς νὰ μὴν ἀναστήσουμε καὶ μεῖς
ἐφέτος σὺν χριστιανοῖς. Ἐννόμως, φίλε μου. Τὸ ζήτημα ἐ-
μπαίνει καθαρά: Ἐπρόκειτο ν’ ἀναστήσουμε ἐμεῖς τὸ Χριστό.
Καὶ μὲ τὴν συνεργασία μάλιστα τῆς μικρῆς δουλειᾶς. Ἄν δὲν
φροντίζαμε νὰ τὸν ἀναστήσουμε, ὁ Κύριος ἐκινδύνευε νὰ μὴν
ἀνασπῇ.

—Ἦνυχώρησε, λοιπὸν, κύρ θανάση;

—Τί νὰ κάνω, παιδί μου; Προκειμένου νὰ μὴν ἀνασπῇ
ὁ Κύριος ἐξ αἰτίας μου, ἔκαμα ὅλα τὰ ἀδύνατα δυνατό γιὰ νὰ
συντελέσω στὴν ἀνάστασιν του. Χρῆσθηκα, δανειστικά, ἔβαλα
ἀμναστὴ τὸ ρολόι μου καὶ ἀνάσπισα τὸν Κύριο. Τὸν ἀνάσπισα
ἐπὶ τέλους.

—Τὰ συχαρητήριά μου.

—Εὐχαριστοῦ.

Σιγὰ - σιγὰ εἶχαμε πλοῖσας σὸ σπιτί τοῦ κύρ θανάση
χωρὶς νὰ τὰ καταλάβουμε. Μπροστὰ οἱ ἑστιάδες μὲ τὴν λαμπ-
ρὰ ἀνομιέναν, καὶ πῶς μεῖς οἱ μωροὶ παρθένας, μὲ τὴν λα-
μπρὰ ἀσθυστο.

—Ὁ πατέρας στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ μὰς ἀνοίξαν,
ὁ ἑστιάς, ὅπως τὴν λαμπρὰ καὶ μὲ τὸν κατὸν τῶν ἐ-
χάραξαν σὸ ὑπέρθυρο τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Ἦταν χωρὶς
ἄλλο ὁ συμβολικὸς σταυρός, ἐπὶ τοῦ ὁποῖο εἶχε σταυρωθῇ ὁ
νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ.

—Ἀποκαίρεται, τέλος, τοὺς καλοὺς μου γείτονες καὶ τοὺς
εὐχθήκα καὶ τοῦ χρόνου.

—Χριστὸς ἀνέστη, κυρίες μου, Χριστὸς ἀνέστη, κύρ θανα-
νάση.

Ὁ κύρ θανάσης σφίγγοντάς μου τὸ χέρι, μοῦ εἶπε με-
λαγχολικὰ σ’ αὐτό:

Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, φίλε μου. Ἐγὼ κατὰ τὴν βουτιά, ποὺ
πῆρα φέτος μοῦ φαίνεται πῶς δὲν ἀνασπῇ ποτέ.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

ριότη, θὰ πέσῃ νεκρὸ. Αὐτὸ τὸ ἀνυπόστατο. Μὰ παῦν νὰ εἶνε
τὸ ὥριο θῆριο, τὸ λεύτερο, τὸ ἀνυπόστατο, αὐτὸ ποὺ εἶνε...

—Μὰ τρελλάθηκες σ’ ἀλήθεια, Νίκο; Τί θέλεις πᾶσι ἀποφε-
τέτεια δραυὰ. Ἐλα, σὲ παρακαλῶ... ἐδῶ εἰς προεμμένον ὄλοι...

—Γελᾷσθες, Τζοβάννα, δὲν θάρω. Θέλεις νὰ μὲ κλει-
σῃς πάλι σὸ κλουβί; Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι κουτὸ, δυνατό, θῆριο...

Εἶμαι ὁ Νίκος Ρίμης, συγγραφέας ποὺ τὸν διαβάσαντες χιλιά-
δες ἀνθρώποι, ποὺ ζοῦν μαζὶ του καὶ τὸν πιστεύουν γιὰ κατὰ.

Εἶμαι ὅτι εἶμαι τέλος πάντων, μὰ θέλω νὰ νοιώθω πῶς ζῶ
λεύτερος κ’ ὅς μὴ μεταχειρίζομαι ποτὲ τὴν ἐλευθερίαν μου
αὐτὴ ποτέ... Οχι, Τζοβάννα, δὲν θάρω... Καὶ τώρα σὺν φι-
λοι: Χρόνια πολλά... Καὶ σ’ ἀγαπᾷ πάντα... Μὰ εὐὸ δὲν τὸ π-
στεύεις. Αἱ; Κ’ ὅμως αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια.

Τ’ ἀκουστικὸ ἔπρεσε ἀπὸ τὰ χέρια του. Ἀπὸ τὰ μᾶτια του
κλύσαν δυὸ δάκρυα. Μὲ γόνυτα κλονούμενα ἀπὸ τὴν ἀγνία
ἔβρασε ἄς τὸν πέτινον καναπέ κ’ ἔπρεσε πῦνι, σὺν ἕνα σα-
ράβαλο...

✦✦✦

Πάλι ἀκούσθηκαν οἱ καμπάνες σὺν μακρινῇ ἡχῇ ποῦφε-
ρνε βέβαια, κάποιο χαρμό

ΚΑΡΔΑΚΙ

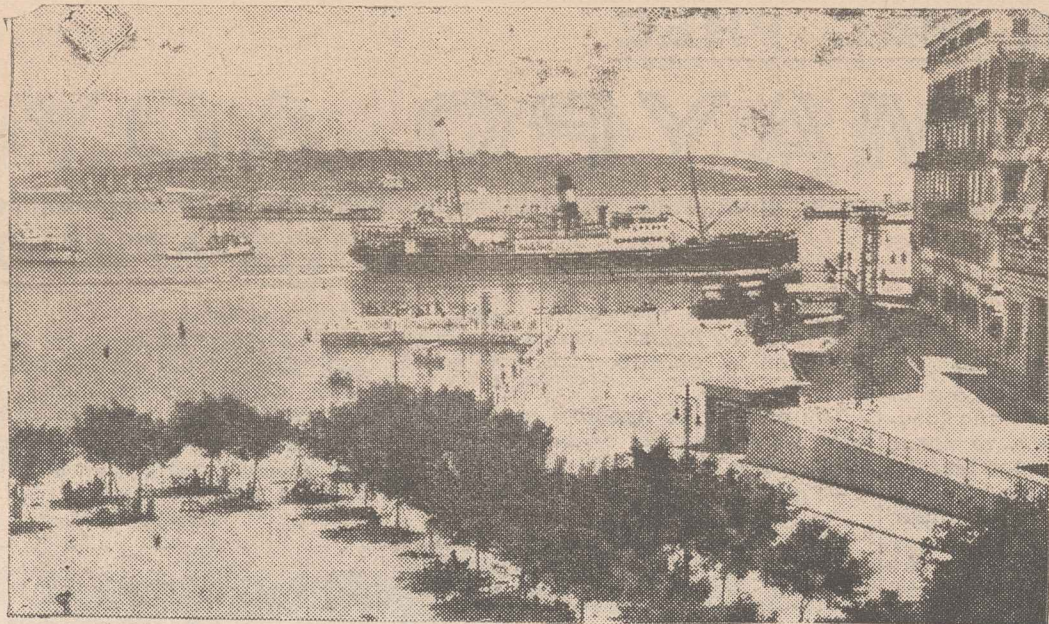
Τ' αγνώστα ρεποθέμελα του άρχαιου
ναού στο έρμιο ακροθαλάσσιο πλάι
χωρταριασμένα κοιτώνται. Γελάει,
γύρω όμορφαδά κόσμου πάντα νέου.

Και λέω που ακόμα άπ' την κορυφή τοΐ
ώραιου
βουνού σ' άσπρα ντυμένη ροδολάει
ή άρχαία ζωή κι' αυτό φεγγαβολάει
λαμπρός νάος τεχνίτη Κερκυραίου.

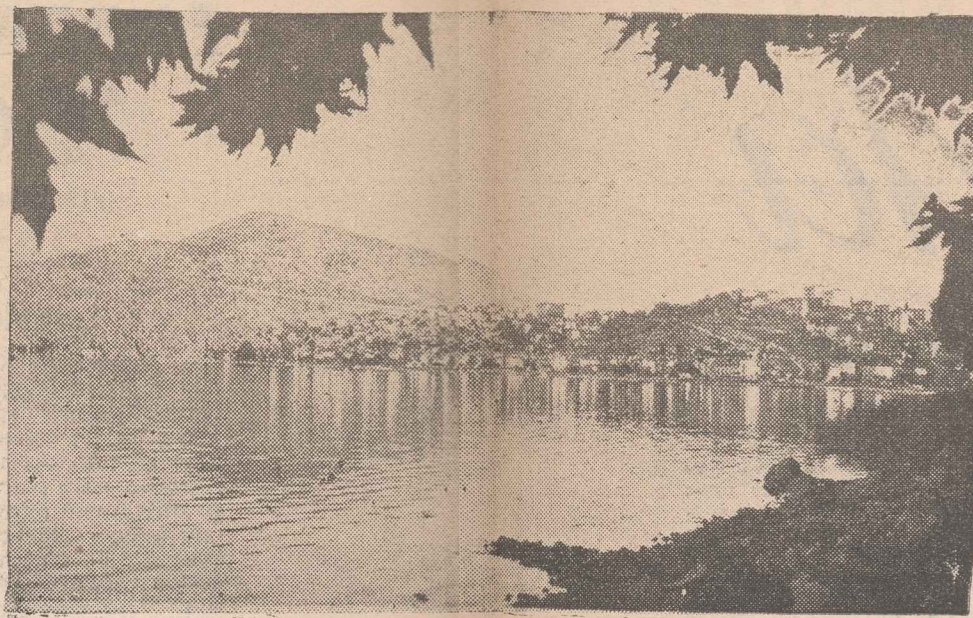
Χρυσόνειρο σέ βλέπω γιατί μ' έχει
μαγέψει τό νερό στην κρύα βρύση
που μέσασε από τ' άγιο χάμα τρέχει.

Έτσι κάποιος θεός θα τόχει όριοι
κι' όποιος ξένος εκεί τό άχειλι βρέχει
στά γονικά του πλιά δε θα γυρίσει.

Α. ΜΑΒΙΛΗΣ

Η παραλία της νύμφης του Ιονίου της Κερκύρας. (Έστάλη υπό της δεσποινίδος (Προσφυγοπούλας)).

Ένα από τα ωραιότερα θέρετρα : τό Ί Κεφαλόβρυσο (Θέρμιον) της Τρικλίας. (Έστάλη από τον κ. Σόλ. Ί Ανδρέοπουλον (Μεσολόγγι).

Ιία γραφική άποψις της Καστορίας από την βορείαν της πλευράν. (Έστάλη υπό της δεσποινίδος Φ. Φ.)

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Μέσα στίς λίμνης τ' νερά
τό κρυσταλλογαλάζιο
όλο μαγεία κι' όμορφιά
είσαι καθρεφτισμένη,
γύρω τό κύμα καίθερό
δροσάτο κι' όλο νάζι,
κάθε σου άκρη ήδονικά
στην έχει φιλημένη.

Κι' όταν ψηλά στον ούρανό
προβάλλει τό φεγγάρι
και τό άσπρι του κυθό
μέσ' στό νερό αγνάπια
γίνεται άνειρο γλυκό
ή κάθε μία σου χάρη
κι' είναι τό κύμα πλουμιστό
σάν μ' άπειρα διαμάντια.

Τ' ό! Καστορία σέ νοσταλγώ
γυρεύω κάποιο βράδυ
έκει κοντά σου να βρεθώ
στό δέντρο στα λουλούδια
γλυκά ό μπάπτις να φουά
σάν μυριμένο χόδι
και στίς βαρκούλες νιοι και νγές
να λέν γλυκά τραγούδια.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΑΙ

ΕΚΛΕΨΕ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ

Είς τας Ήνωμένες Πολιτείας όπου επιτρέπονται άπολύτως όλοι αϊ δημόσια συγκεντρώσεις, υπάρχει μία πόλις εις την όποιαν άπαγορεύεται και ή παρομικρά δημόσια όμιλία. Άκόμη και οι ιεροκήρυκες δέν έχουν τό δικαίωμα να όμιλούν εις τούς πιστούς της μικράς πόλεως Κόρβαλλις του Όρεγκόν και τελευταίως ένας διάσημος συγγραφεύς δέν έλαβε την άδειαν να κάμη μίαν διάλεξιν.

Η πόλις του Κόρβαλλις έχει σοδαροτάτους λόγους να φοβήται τούς δημοσίους όμιλητάς, διότι πρό τριάντα έτών ένας ιεροκήρυξ έκλεψε όλας τας γυναίκας της πόλεως.

Ο Έντμοντ Κρέφφιλντ έφθασε μίαν ήμέραν εις τό Κόρβαλλις, με τά μακρὰ μαλλιά του που έφθαναν εις τούς ώμους του, με τά μακρὰ γένεια του και άνήγγειλεν ότι ήτο ο Ίωσήφ Ήλίας. Όλοι αϊ γυναίκες του Κόρβαλλις ώμολόγησαν ότι ειρσικαν εις αυτόν κάποιον ύπνωστικην δύναμιν. Ο προφήτης ώργάνωσε συγκεντρώσεις εις τά διάφορα σπία όπου συνέρρον μαθητρία που έγκατέλειπον τό σχολειον του και νοικοκυρία που άφιναν τό φαγητόν των να καί.

Μετ' όλίγον αϊ συγκεντρώσεις του Κρέφφιλντ έλαβον άλλην μορφήν. «Τυθήτε» διέταξε και όλοι αϊ πιστάι του ύπήκουσαν. «Τώρα να κάνετε τοΐμτες» και αϊ όπαδοί άρχισαν να κυλιώνται ως τροχοί άμάξης.

Αϊ συγκεντρώσεις του Κρέφφιλντ προώδευσαν και άρχισαν να γίνονται εις τό ύπαιθρον όπου αϊ γυναίκες έκαναν τοΐμτες εις την γλήν. Κάποιος έπέτυχε να λάβη μερικὰς φωτογραφίας, αϊ όποιας έκυκλοφόρησαν εις έκατοντάδας αντίτυπων και προέκλεσαν τόσην έντύπωσιν, ώστε όμιλος εξαγριωμένων συζύγων και πατέρων έξεστράτευσε έναντίον της οικίας του Κρέφφιλντ.

Τόν άλευσαν πίστα και τό έκόλλησαν πτερὰ εις όλο τό σώμα και τόν παρηκολούθουν μέγρις όπου έξηφανίσθη εις τόν όρίζοντα, κατόπιν δε διώρισαν σκοπούς, οι όποιοι θα επέβλεπον τας γυναίκας τας

ώρας κατά τας όποιάς οι σύζυγοι και οι γονεΐς θα ήσαν εις τας έργασίας των.

Μετ' όλίγον ή άστυνομία άνεκάλυψε στοιχεία ώστε να προή εις την ποινικην διώκιν του Κρέφφιλντ, ο προφήτης όμως είχε γίνει άφαντος επί τρεις μήνας. Τότε ένα παιδάκι που έπαίξε εις τά ξύλινα έρείπια της κατεδαφισθείσης οικίας του, τόν άνεκάλυψε. Ο Κρέφφιλντ έζη επί έβδομάδας κρυμμένος εκεί και κάθε θράδυ ελάμβανε τροφήν από τας πιστάς ανήμφας του, όπως ώνόμαζε τας όπαδούς του.

Ο Κρέφφιλντ έστάλη επί διετίας εις τας φυλακάς με την κατηγορίαν της άνυστείας και οι άνδρες του Κόρβαλλις ήσύχασαν. Σιγά-σιγά ή μικρά πόλις άνέκτησε την γαλήνην της και οι άνδρες έλησμώνσαν τόν φυλακισμένον προφήτην.

Τα σημαντικότερα έπεισόδια όμως του περιέργου δράματος μόλις ήρχιζαν. Μόλις άπεφυλακίσθη ο Κρέφφιλντ ήρχισε ν' άλληλογραφή με μερικάς από τας παλαιάς πιστάς του. Η κατ' έξοχήν εύνοουμένη του ήτο μία ξανθή νέα ή Έσθθρ Μίτσελ, δέκα έπτά έτών, εις την όποιαν έγραψε έκθέτον τό σχέδιόν του και μίαν έκκλησιν που έτοιμάζε.

Τό σχέδιον ήτο να οργανώση μίαν άποικίαν εις τας άκτάς του Όρεγκόν, όπου αϊ πιστάι του θα έζων γυμναί. Η έκκληξ εις ήτο ότι είχαν άποφασίσει να καταστρέψη τόν Άγιον Φραγκίσκον και τό Κόρβαλλις, από την καταστροφήν δε θα σωθούν μόνον όσοι τόν ακολουθήσουν εις την άποικίαν του. Η Έσθθρ άνεκόνισε την προειδοποίησιν εις τας τέως φίλμας, Όλοι πλέον άνέμενον την καταστροφήν.

Μετ' όλίγον έφθασεν ή είδησις του τρομερού σεισμού του Άγιου Φραγκίσκου, ο όποιος μετέβαλε την μεγάλην πόλιν εις έρείπια.

—Δέν σάς τό είπα; έφώναζεν ο Κρέφφιλντ εις τούς πιστούς του. Αυτή εινε μόνον ή αρχή. Έγώ ειδοποίησα τούς πιστούς του Κόρβαλλις. Τώρα θα έλθουν.

Και έπηλυν. Γυναίκες έξηφανίσθησαν από την πόλιν με τά ήπια των. Μαθητρία άφισαν τούς γονεΐς των να φύγουν διά τας έργασίας των και κατόπιν έπηλυν τό πρώτον τραίν. Πλήθος γυναικών έτρεξαν εις τό μέρος όπου είχαν όρισει ραντεβού ο Κρέφφιλντ. Όταν οι άνδρες έπιστρεψαν από την έργασίαν των, ελαχίστας γυναίκας εύρηκαν εις τά σπίατα των.

Μεταξύ των γυναικών που έξηφανίσθησαν ήτο και ή Έσθθρ Μίτσελ. Ο Τζωρτζ Μίτσελ, ο άδελφός της, έπρεξε προς άνερεύσιν της. Άνεκάλυψε την άποικίαν του Ίωσήφ Ήλίας, εις ένα ήλιόλουστον κόλπον του Ειρηνικού Άκκεανού, αλλά ο Κρέφφιλντ είχαν εξαφανισθή. Ο Μίτσελ τόν κατεδιώδε εις τό Σήτλ, τόν συνήντησε εις τόν δρόμον και τόν έφόνευσε.

Η δίκη του επί φόνω έρριψε τόσον φώς εις τας πράξεις του Κρέφφιλντ, ώστε οι έντοκοι και οι δικασταί σκεπτόμενοι τας συζύγους των και τας άδελφάς των, τόν ήρώσαν. Ο Μίτσελ συνοδεύόμενος από φίλους έπηρε εις τόν ανδροδρόμον σταθμόν. Τό μόνον που έπεθύμει ήτο να επιστρέψη εις τό Κόρβαλλις και να επανεύρη την ήσυχίαν του. Άλλά δέν έφθασε ούτε εις τόν σταθμόν. Είς την έισοδον τόν άνέμενε ή άδελφή του. Ένώπιον ενός καταπληκτου πλήθους, ή Έσθθρ Μίτσελ έπηλοίασε τόν αδελφόν της, πρότεινε ένα περίστροφον και τόν έφόνευσε.

Τόν έπυροβόλησαν, διότι έφόνευσεν ένα άγιον, είπε εις τό δικαστήριον. Οι δικασταί διέταξαν να κλεισθή εις φρενοκομείον.

Μετά δύο μήνας, ένας δοσικός άνεκάλυψε εις τας άκτάς του Ειρηνικού πέντε γυναίκας και ένα έρέφον που είχαν εις μίαν σπηλήν και έφρόνον μόνον από όμια χόρτα. Τού είπον ότι έπερίμεναν τόν Ίωσήφ, τόν άνθρωπον που κατέστρεψε τόν Άγιον Φραγκίσκον και έγέλασαν όταν τας διεδεξάινε ότι έφονεύθη. Έχρειάσθη διά διά να πεισθούν αϊ δραπέτιδες να επιστρέψουν εις τά σπίατα των.

Τό καταπληκτικόν αυτό έπεισόδιον έτάραξε τόσον την μικράν πόλιν του Κόρβαλλις, ώστε άμέσως έξεδόθη διαταγή άπαγορεύουσα κάθε δημόσιον όμιλίαν και κήρυγμα και ή διαταγή αυτή ισχύει άκόμη.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ Η ΩΜΟΡΦΙΑ

ΠΩΣ ΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΓΙΝΑΝ

ΚΡΑΟΥΦΟΡΝΤ, ΝΤΙΤΡΙΧ, ΓΚΑΡΜΠΟ

Ο κινηματογράφος άπεδείχθη αληθινά τό καλύτερο ίνστιτούτο καλλονής και όταν βλέπουμε τούς άστέρους που μάς παρουσιάζει ή όθονν δέν μπορούμε να πιστέψουμε ποτέ ότι είναι τά ίδια πρόσωπα με εκείνα που μάς δείκνουν παλαιές παιδικές φωτογραφίες ή τών πρώτων εμφανισιών των στην όθονν.

Ο κινηματογράφος έπήρε κοινοτάτους τύπους και τούς μετέβαλε σε πρότυπα καλλονής, έπήρε κορίτσια που εινε άμφίβολον άν θα σταματούσαν καν τά μάτια του διαβάτη στο δρόμο και τά έκανε σύμβολα.

Η Τζόαν Κράουφορντ εινε τό κλασικό παράδειγμα του άστέρος που κατέκτησε τη θέσι του με ύπομονη κόπο. Δέν άνέτειλε ζαφνικά σάν μετέωρο. Θαρραλέα, τολμηρά, ριχθηκε στον άγώνα της ζωής και πάλαψε σκληρά. Ήταν πτωχή και συχνά πεινασμένη. Έργάσθηκε ως μαννεκέν, ως ανώνυμη κορεύτρια, ως μοντέλλο για ζωγράφους, ως μοντέλλο για φωτογραφίες διαφημίσεων και σιγά-σιγά έπέτυχε. Και όσο βελτίωνε την κοινωνική θέσι της έδελάτιανε και την φυσικήν της εμφάνισιν. Έφθασε εις την κορυφήν της καλλονής και της φήμης.

Αντιθέτως ή Μάρλεν Ντιτριχ δέν προώδευσε, δέν άνήλθε βαθύδον, αλλά άπεκαλύφθη ζαφνικά.

Μικρή γερμανίδα ήθοποιός έζησε επί χρόνια άσημη χωρίς να σημειώση καμμίαν έπιτυχία. Της έδωσαν στο θέατρο και στον κινηματογράφο μικρούς ρόλους, που δέν την άνεδείκνυν, τούς όποιους όμως έπαίξε ευνοειδίτως.

Έπειτα ένας σκινσθέτης, ο Στρένμπεργκ, άρπαξε την Μάρλεν, την έπαισε, την ενέπνευσε και

την παρουσίασε (Ταλάζιον "Άγγελος». Αυτό ήταν όλο. Με ένα πηδύμα ή Μάρλεν έφθασε στην κορυφή και δέν ξανακατέβηκε. Άλλα εινε τό κατ' έξοχην σύμβολον του κατασκευασμένου άστέρος, της τέχνης της καλλονής. Και άσφαλός και ή ίδια θα κοιτά η κατάπληκτις της παλαιές φωτογραφίες της, όταν ήταν μία κοινοτάτη γυναικούλα, τύπος εύτραφούς γυναικούλας.

♦♦♦

Και ή θρυλική Γκρέτα Γκάρμπο : Πρό δέκα πέντε έτών ήταν σε μία μικρή πόλη της Σουηδίας, που ντυνόταν αρκετά άσχημα, που είχε κακοκτενισμένα μαλλιά γύρω από ένα ώκρο πρόσωπο χωρίς τίποτε τό εξαιρετικό. Σπούδασε σε μίαν επαγγελματική σχολή. Θα γινόταν καθηγήτρια της γυμναστικής ή μασσέζ και θα παντρευόταν νοικοκυριστικά και θα ζούσε μία ζωή κοινή και άσημαντη άν δέν συναντούσε ένα άνθρωπον που λεγόταν Στίλλερ. Την έρωτεύθηκε και ήτανιούθη να την άπομακρύνη από την μοίραν της, να την σύρη κοντά του. Αν αυτός ήταν έξερεινντρια, ίσως να την έκανε τολμηράν όμαζόνα, εξερεινντρια. Άλλά ήταν σκινσθέτης του κινηματογράφου και άπείλασε να την κληή άστέρα. Με ύπομονη και εξαιρετικήν θέλαινν τό κατόρθωσε : ή Γκρέτα Γκάρμπο ειχε μέσα της τό θειον πυρ που μπορούσε να έμψυχση ένα γυναικείο πρόσωπο. Δέν θα τό άνεκαλύπτε ποτέ αυτή και δέν θα τό μάντεψε κανείς άν ένας άνθρωπος, όδονώμενος από τόν Έρωτα, δέν την άπεκαλύπτε και σάν ίδιο τόν έαυτό της. Έκτοτε ή Γκάρμπο έγινε άχεδόν υπεράνθρωπο σύμβολο του γυναικείου μυστηρίου.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΑΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η τελευταία Συνάλεια της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ωδείου Άθηνών, που δόθηκε την προπαρασμένη Δευτέρα, ήταν άφειρωμένη άποκλειστικά τούς τελειοφοίτους δηλαδή σολίστας ήταν τελειόφοι τών τάξεων των καθηγητών κ. Σκάκου, δίδος Κουρούκλη και κ. Φαραντάτου.

Η πρώτη σολίστα δις Παπαλεονάρδου εξετέλεσε τόν άξιολογιστή ακρίβεια τη Φαντασία επί Ούγγρικων θεμάτων του Λιστ για πιάνο και όρχηστρα. Τό έργο αυτό τό άκούσαμε σε μία από τις τελευταίες Συνάλειες της Συμφωνικής με σολίσταν την καθηγήτριά του Ωδείου Παρισίων διδα Μαγδα Τσαλιαφάρο, ή οποία καταγενοκροτήθηκε από τό άκροσθήριο για τό σταθερό και διαγυγς παίξιμό της.

Άλλά και ή εκτέλεσις της δίδος Παπαλεονάρδου, ηρουμένων θέσεων των αναλογιών, ήταν επίσης τέλεια.

Κατόπιν ο κ. Παρουφάλας της τάξεως της δίδος Κουρούκλη εξετέλεσε τό δεύτερο μέρος του Κοντσέρτου για όκιοντιστέλλο και όρχηστρα του Χαλν. Έδώ πρέπει να όμολογήσω ότι ο νεαρός σολίστας έπαίξε με κάποια νευρικότητα, που μπορεί να αποδοθή στο ότι παρουσιάστηκε για πρώτη φορά ως σολίστας (πράγμα όχι θέσια και τόσο εύκολο για έναν που πρώτοεμφανίζεται σε άκροσθήριο).

Τελευταία ή δις Γιαννοπούλου μάς παρουσιάστηκε στο πρώτο μέρος του Κοντσέρτου για πιάνο και όρχηστρα του Σούμαν. Τό άριστοτέρημα τούτο άπεδόθηκε από τη νεαρά πιανίστα άρκετά καλά. Εν λάβωμε ότι όμνι μας ότι είχε ένα από τά λιγρότερα έργα όχι μόνο του υπεραμυντικού Σούμαν αλλά και εν γένει της μουσικής φιλολογίας, που απαιτούνε μεγάλη δεξιοτεχνία για να έρμηνευτούν όπως τούς αξίζει.

Στό μεταξύ αυτό πλήθος από recitals έγινανε τόσο σπ' «Ολύμπια» όσο και στην αίθουσα του Ωδείου Άθηνών και στις διάφορες άλλες αίθουσες της πρωτεύουσας.

Πού να πρωτοπάη κανείς δέν ήξερε : σωστός μουσικός όργασμός ειχε καταλάβει τούς κολλυτέχνους αυτούς, μά και πολλή εύδυνειθείσια από με-

ρους τους, ώστε όλοι τους έπέτυχον και πολλά επαινετικά γράφηκαν άπ' τούς κριτικούς για τό παίξιμό τους και τό ταλέντο τους.

Ανάμεσα από τά πολυάριθμα αυτά μουσικά γεγονότα πρέπει να ξεχωρίσω την εμφάνισιν της Χωρωδίας Άθηνών και της Συμφωνικής Ορχήστρας στο Θέατρο Ήρώδου του Άττικού προς τιμήν των αντίπροσώπων των ξένων Πανεπιστημίων που ήλθαν έδώ για τις εορτές των εκατό χρόνων του Πανεπιστημίου μας.

Εξετέλεστηκαν άποσπάσματα της Α' και Γ' πράξεως και ολοκλήρη ή Β' του «Ορφέως» του Γκλόκ.

Ο κ. Οικονομίδης επέτυχε αξιόλογα στην προσπάθειά του αυτή τόσο από τό μέρος της Χωρωδίας όσο και από την όρχηστρα, που χωρίς στή θαυμασία άκουστική του θεατρου, άκούστηκε από τις χιλιάδες των άκροστών σάν να παίζετο σε κλειστό χώρο.

Οι άριες του «Ορφέως» πρό πάντων εκείνη που την συνοδεύουν οι δυο άρτες, ο άγριος τόνος του χορού των Έριννών, ύστερα ή αίσθησις εκείνη μελωδία των Μακκαρίων Πνευμάτων στο Ηλόνια, που τόσο άφθαστα έτελειώσε στα φλάουτο ο μακαρίτης καθηγητής του Ωδείου Άθηνών Παπαγεωργίου, άκούστηκαν με σωστή θρησκευτική εύάδεια.

Δέν καταλασάινω όμως γιατί ο ρόλος του Ορφέως δίδεται σε γυναίκα, ενώ ταίριαζει τόσο καλά σε τενόρο.

Στό δεύτερο μέρος ή αξέχαστη εκείνη Συνάλεια περιελάμβανε τά τροπάρια «τη υπεράμω», ή «Παρθένος ήμερον» και ένα άλλο της Μεγάλης Έβδομάδος, τονισμένα σε βυζαντινό ρυθμό άπ' τόν κ. Οικονομίδη, και στο τέλος τρία δημοτικά τραγούδια της Αρκαδίας και Άχαιας, τά όποια κατενθουσίασαν τούς ξένους και τά ξεπερνούσαν ζωηρότητα.

Α. Γ. ΣΑΡΙΑΔΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ Τ' ΑΝΑΠΙΩΤΗ

Η ΧΑΪΔΩ

Μικρό κυπαρισσάκι,

— Χαΐδω — Χαΐδουλα μου

Μικρό κυπαρισσάκι,

Στην άμμο τρέφεται.

Κι' ο ήλιος δέν τό βλέπει,

Κι' αυτό μοραίνεται....

Η Χαΐδω, ή χαϊδεμένη,

Η Χαΐδω ή ζηλεμένη.

Η πολυπαινεμένη,

Η Χαΐδω ή λιγερή!

Τού κάκου περιμένει

—Και ύφαινει και ζωφαινει —

Τόν ήλιο να χρυσώρη

Τόν ήλιο να ψηλώρη.

Τόν ήλιο να νά βγί...!

Η Χαΐδω ή χαϊδεμένη,

Η πολυπαινεμένη,

Η παραιοπαινεμένη,

Η Χαΐδω ή άρφανή,

Τόν ήλιο περιμένει,

— Τόν ήλιο που δέν βγαίνει —

Τόν ήλιο να φανή,

Και στέκει πικρομένη,

Η Χαΐδω, ή χαϊδεμένη,

Κι' ύφαινει και ζωφαινει,

Κι' αυτή στον ίοκιο γέρνει

— Και γιατρεία δέν παίρνει,

Κι' όλο μοραίνεται,

Α. ΑΝΑΠΙΩΤΗΣ

ἐς ἡμέρας, ἡ βασιλίσ-
 σις τρεψε τὴν ποινὴν τοῦ
 Λῆ εἰς ἰσόδια κατα-

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΚΗ'ον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΥΧΡΗΣΤΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

combien l'avez-vous payé?
je ne l'ai pas encore payé
êtes-vous sûr que vous irez au concert?
j'ai déjà pris les billets
il y aura beaucoup de monde
il y assistera aussi sa Majesté le Roi
vous avez des parents à l'étranger?
non, seulement un oncle en Amérique
où avez-vous vu mon petit frère?
hier au soir, à la place de la Constitution
il était avec des amis
il se déprêcha d'y aller
il y est arrivé une demi-heure après
il est resté bien longtemps hors du bureau
il a besoin absolu d'argent
il paraît que sa situation pécuniaire n'est pas bonne
il a beaucoup perdu à la Bourse
il s'adonne tous les jours à des spéculations dangereuses

κομπέν λ'άβε βοό παγιέ;
ζέ νε λ'ε πα-ζ-άνκορ παγιέ;
έτ-βου σουρ κε βο-ζ-ιρέ-ζο κονσέρ;
ζ'ε ν εζάπρίλε μιγιέ.
ιλ ύ ώ ά μποκού ντε μόντ
ιλ ύ άσσιερα όσι σα μαζετέ λε ροά
βο-ζ-αβέ ντε παράν α λ' έτρανζέ
νο, σελεμάν έν όνκλ άν Αμερικ
ού όρε-βοό βυ μον πτί φρέ;
ηέρ ό σοάρ ά λα πλάς ντε λα κονστι- τουσιόν
ιλ έτέ αβέκ ντε-ζ-άμι
ιλ ές ντεπεσά ντ'ύ άλλέ
ιλ υ έ τ'άρριβ- ούν ντεμι έρ απρέ
ιλ ε ρεστέ μπ.έν λον- τάμ όρ ντυ μπουρά
ιλ α μπεζόαν άπσο- λού ντ' άρζάν
ιλ παρέ κέ σα σιτου- ασιόν πεκουιέρ ντε πα μπόν
ιλ ό μποκού περντού ά λα μπουρς
ιλ σ' άντόν του'ούρ ά ντε σπεκουλοσιόν ντανζερέζ

πόσο το έπληρώσατε παγιέ;
δέν τό έπλήρωσα ά- κόμη
έιθε ββαπισότθ θά ύ- παγετε σι ήουνουάια
έπληρα είδητ' εισιτή- ρια
θά είνε πολύς κόσμος
θά παραστή έπ ση- κα ή Α.Μ.ό β.σ.λ.ύ
έχετε συγγενείς ιι- τό έξωτερικόν;
όχι, ένα θεϊόν μόνο ει- τίν Άμερικήν
πού ε'είδατε τον μι- κρόν άδελφόν μου;
χθες τό βράδυ εί την πλατεϊάν του Συν- τάγματος
ή'ιο μ'έ φίλους
έσπευσε νούπάγηκέι
έφθασεν έκει μετό ή- μείσιαν ώσαν
παρέ, ε.νε έπ μακρόν έξω του γραφείου
έχει άπόλυτον άνάγ- κην χρημάτων
φαίνεται ότι ή χρημα- τική του κατάσταση δ-ν είνι καλή
έχασε πολλο εις τό χρηματιστήριον
έπίδ δετοι πάντοτε εις κερδον κ πας έπικιν- δύνους

Κάτι που πρέπει να μάθετε

ΤΑ ΑΣΤΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ
Όσοι έγεννήθηκαν ήμέρα Πέμπτη είναι χαρακτήρες διατακτικοί και άναπο- φάιστοι. Πρό παντός δεν δρύνονται τάν ευκαιριών που τους παρουσιάζονται για να τίς εκμεταλλευθούν.
Στη ζωή-και ιδίως στους άγώνες τους-οι άνθρωποι αυτοί δεν έπιτυγχάνουν συνήθως, διότι δείχνουν κάποια κατωε- ρρότητα.
Οι γυναίκες επίσης που γεννούνται ή- μέρα Πέμπτη είναι άνιόχους και άναπο- φάιστοι. Ενώ πολλο εύκολα στα δίχτυα του έρω- τος, ιδίως από άδυναμια.
Θα γνωρίσουν πολλούς και εύκόλους έρωτας, αλλά ως επί το πλείστον έλα- φρούς και έπιπολαίους.
Η συζυγική πίστις των δεν είναι και πολύ σταθερή, πράγμα που δημιουργεί περιπτώσεις διαζυγίου. Δι' άλλας αυτές τας έλαφροπλάτεις των τιμωρούνται.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Όσοι έγεννήθηκαν ήμέρα Παρασκευή είναι προικισμένοι με άνισχυον πνεύμα και επιδιώκουν πάντοτε ν' ανακαλύψουν την άλήθειαν.
Είνε άνθρωποι που άναγοούν τό σπύ- των, την οικογενειακην ζωή και την έπαύλην ή την έργασίαν, εις την όποι- αν έχουν έπιδρόθ.
Οι γυναίκες που έγεννήθηκαν την ή- μέρα Παρασκευήν έχουν τό νοούν τους εις την πλεονεξίαν και την κερδοσκοπί- αν με μεγάλην δίψαν προς τό χρέμα και τό εύκολον κέρδος.
Παραμελούν τά πάντα, 'Ός και την οι-

κογενειακήν τους ζωή ακόμα μόνο και μόνο για ν' άποκτήσουν χρέματα.
Επίσης λατρεύουν τά κοσμήματα μέ- ρκι θαύμαζοι άπιστεύτου.
Παρ' όλ' αυτά δείχνουν άπερίοριστη στοργήν προς τά τέκνα των, διά τά όποια προσάδουν σε μεγάλας και άπίστευτες θυσιές.
Εις τους έρωτές τους όμως είναι πολύ πιστές. Υποφέρουν, ύφιστανται τά πάν- δεινα, αλλά έπιμένουν και ακολουθούν τούτα έκείνον που τους υπαγορεύει τό αίσθημα μόνον και τίποτ' άλλο.
Αυτό τό τελευταίον γεγονός είναι ό πιο σημαντικός παράγων, χωρίς στον όποιον στους άγώνες της ζωής νικούν τελικώς και ικανοποιούνται για τά όσα ύπέφεραν.
Κατ' αυτόν τον τρόπον εκπληρώνουν τον προορισμόν της ζωής των, ό όποιος, γι' αυτές, δεν είναι τίποτ' άλλο, παρά σωρεία περιπετειών που στρέφονται γύ- ρω από τόν άζονα του έρωτος.
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

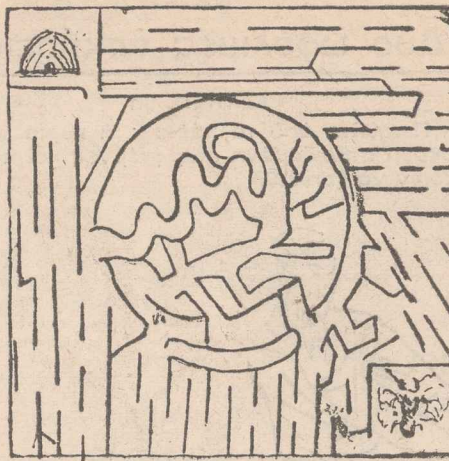
ΚΛΙΝΙΚΗ ΣΙΔΕΡΗ

Μαιευτική-Γυναικολογική
Κλινική 6, πλ. 26-735
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β, Γ, και Δ. Θεσσαλονίκη

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΤΕ

ΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΕΥΣΙΑΣ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ

Μαυική εικόν

Μαυική εικόν

Μαυική εικόν

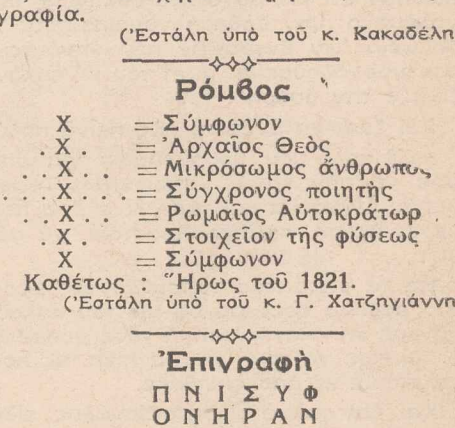
Η μέλισσα αυτή ζητάει να επιστρέψη στην κυψέλη της μέσα από τόν πολύπο- λον αυτό δαίδαλο. Όπως βλέπετε ύπαρ- χουν πλῆθος δρόμοι από τούς όποιους οι περισσότεροι καταλήγουν σε άδιέξο- δο. Η μέλισσα πρέπει να πάρη τή σωστή κατεύθυνση χωρίς να περάσθ ποτέ από τόν ίδιο δρόμο, αλλά και χωρίς να δια- σταυρωθί ποτέ. Προσπαθήστε να βρήτε πώς πρέπει να πάρη. Δεν είναι καθόλου δύσκολο.

(Εστάλη υπό του κ. Δημ. Ζάρκη).

Συναρμολόγησις εικόνας

Συναρμολόγησις εικόνας

Συναρμολόγησις εικόνας

Να συναρμολογηθούν οι γραμμές αυ- τές ώστε να σχηματισθί μία γελοιογρα- φία.

(Εστάλη υπό του κ. Κακαδέλη).

Ρόμβος
Χ = Σύμφωνον
Χ. = Άρχαίος Θεός
Χ. = Μικρόσωμος άνθρωπος
Χ. = Σύγχρονος ποιητής
Χ. = Ρωμαίος Αυτοκράτωρ
Χ. = Συναγών της φύσεως
Χ. = Σύμφωνον
Καθέτως: 'Ηρώς του 1821.
(Εστάλη υπό του κ. Γ. Χατζηγιάννη).

Επινραφή
ΠΝΙΣΥΦ
ΟΝΗΡΑΥ
ΑΒΑΤΕΜ
ΛΕΙΝΟΥ
ΝΟΙΔΑΡ
ΚΑΘΕΤΟΣ

Να αναγνωσθί ή επιγραφή αυτή που περιέχει ένα άρκαίο ρήγ.
(Εστάλη υπό του κ. Γ. Χ. Παοιινέλη).

Αίνιγμα
Τό πρώτον μέρος τό σπιτιού,
Άρβρον τό δεύτερόν.
Τό τρίτον άκρωτήριον,
τρώγων τό σύνολον.
(Εστάλη υπό του κ. Δ. Χατζηναντιών).

Η 'Ευαγγελίστρια'
Τήν περασμένη Κυριακή στην αθήνα του συλλόγου 'Εμποροπαλλήλων έγινε μία άληθινή συγκινητική τελετή. Ο ά- γαθοεργός σύνδεσμος 'Η Ευαγγελί- στρια' έμμοιρσε σε 500 άπορα π.ιδιά, όρφανικών οικογενειών από διάφορα μέ- ρη τών Άθηνών, ρούχα και παπούτσια. Η χειρονομία αυτή που άγαθοεργός άμ- φισβύ, τού όποιον τήν άδρουν τόσες φορές, μας έδόθη ή εύκαιρία να έκτιμώ- σουμεν, έπρωξένισον ευχάριστον έντύ- πωον εις όλους τους παρευρεθέντας, οι όποιοι έπισπασαν να έκδηλώσουν με κά- θε τρόπον την συμπάθειαν των καθώς και συγκαρδόν ιδιαιτέρως τήν πρόε- δρον τού λαμπρού τούτου σματείου κ. 'Ελένην Πανοπούλου, ή όποια με ζήλον, που τήν τιμή ιδιαιτέρως, φροντίζει πάν- τοτε διά τήν όσον τό δυνατόν εύρυσ- ταν έξαπλώσει τήν άγαθοεργού όδοον τού σματείου, τού όποιου προϊστα- ται.

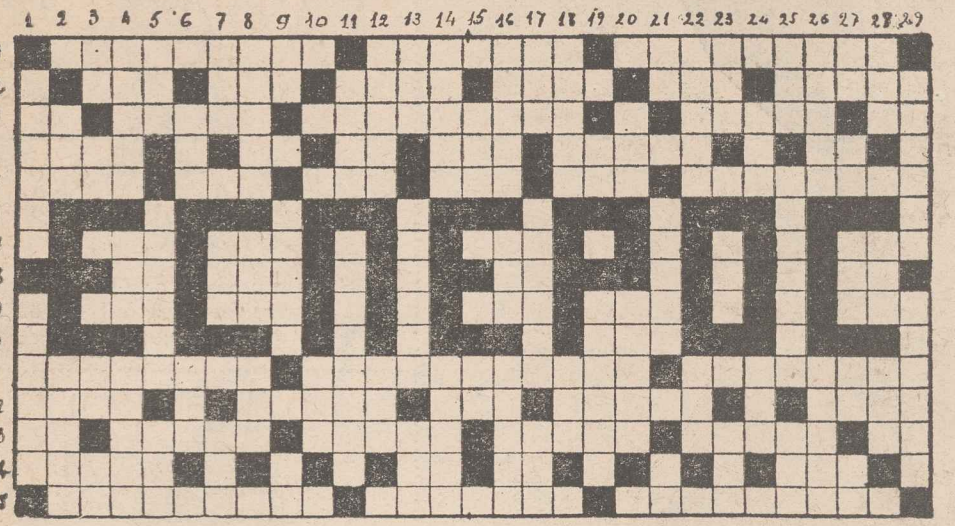
Κάνοντας ένα νέο αγοράστ ή του 'Ε- σπέρου', έχετε τήν θεοαίτια ότι στε- ρεώνετε τήν ύπέρ των νέων προσπάθει- αν του.

ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΣΑΣ

Τό παιν'ίδι της μόδας

ΑΙ ΣΤΑΥΡΩΤΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

Διασκεδαστικό και μορφωτικό

1) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
2) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
3) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
4) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
5) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
6) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
7) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
8) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
9) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
10) Άρβρον.
11) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
12) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
13) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
14) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
15) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

16) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
17) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
18) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
19) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
20) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
21) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
22) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
23) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
24) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
25) Άρβρον.
26) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
27) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
28) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
29) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
30) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

19) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
20) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
21) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
22) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
23) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
24) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
25) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
26) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
27) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
28) Άρβρον.
29) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
30) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
31) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
32) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
33) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

20) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
21) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
22) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
23) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
24) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
25) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
26) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
27) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
28) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
29) Άρβρον.
30) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
31) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
32) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
33) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
34) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

21) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
22) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
23) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
24) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
25) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
26) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
27) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
28) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
29) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
30) Άρβρον.
31) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
32) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
33) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
34) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
35) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

22) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
23) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
24) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
25) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
26) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
27) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
28) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
29) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
30) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
31) Άρβρον.
32) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
33) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
34) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
35) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
36) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

23) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
24) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
25) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
26) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
27) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
28) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
29) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
30) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
31) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
32) Άρβρον.
33) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
34) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
35) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
36) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
37) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

24) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
25) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
26) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
27) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
28) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
29) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
30) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
31) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
32) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
33) Άρβρον.
34) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
35) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
36) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
37) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
38) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

25) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
26) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
27) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
28) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
29) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
30) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
31) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
32) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
33) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
34) Άρβρον.
35) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
36) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
37) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
38) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
39) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

26) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
27) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
28) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
29) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
30) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
31) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
32) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
33) Βυζαντινή νότα. - 'Ο 'Αδάμ χωρίς λαιμό. - Τά δύο τρίτα τού 'όλου'. - Ά- ναφορική άντωννυμία.
34) Όρος τού πόκερ. - Τρέχε, επί ύ- γρών. - Δις έπαναλαμβανόμενον σημά- νει μύγαν που μεταδίδει τήν άσθενείαν τού ύπνου. - Εις τήν. - Άντωννυμία.
35) Άρβρον.
36) Πόλις της Έλβετίας. - Έκείνος που δεν ντρέπεται. - Ζεί στην Ξηρά και στη θάλασσα.
37) Ούγγρος συνθέτης. - Κατορθωμα. - Να είσαι. - 'Ιερά ύπόδοχοις. - Πρό- σθεσις.
38) Η άρχή της άκτής. - Έπίπεδος και ίσιος. - Τίτλος ευρωπαϊκού δικτάτορος. - Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. - Πόλις της Κρήτης.
39) Κρείτον τό... - Άντωννυμία. - Όρ- γανα αισθήσεως.
40) Χαλύδινον. - Άπαντά στο δρόμο μου. - Μέγα ύφαιστειον.

27) 'Ασθενεί των βρόγχων. - Μέρος άναμονής (άντ.) - Σπρίτζοι.
28) Άντωννυμία. - Άρχαίον πλοίον (αι- τιατική). - Τό ήμισυ τού 'Ατρώμητη'. - Προσωπική άντωννυμία. - Όχι μισό.
29) Εις τών ιδρυτών της Ρώμης.
30) Τά δύο πρώτα γράμματα από τήν έπιγραφην τού Σταυρού. - 'Ημειος της Έλλην. μυθολογίας. - Μεγάλος ποταμός. - Βρίσκεται στον ούρανό και όταν κινη- ματογράφων. - 'Εξ.
31) 'Οδική θεότης. - Άναφ. άντωννυμία (αιτ.). - Η άρχή της ήμέρας. - Τό μισό τήνάνι. - Ποτά. - Ναυτικός παράγγελ- μα.
32) 'Η λέξις 'άστω' άναγραμματισμένη. - Προσ. άντωννυμία. - Ποσοτ. άντωννυμία. - Άρχαία θεά. - Άδελφ. - Έρυνδρόδε- ρμος της Ν. Άμερικής.
33) Σύδεσμος. - Μία τών Δωδεκανή- σων. - Διά τό όποιον. - Άθροισμός φύ- λαρχος.
34) Βυζ